

582.

*Hiába tart az ódon vers fegyelme.
A gondolat levében locspocsol;
mit nem talál, üres renddé kotor-
ja. Másra sem, magára sem figyelve*

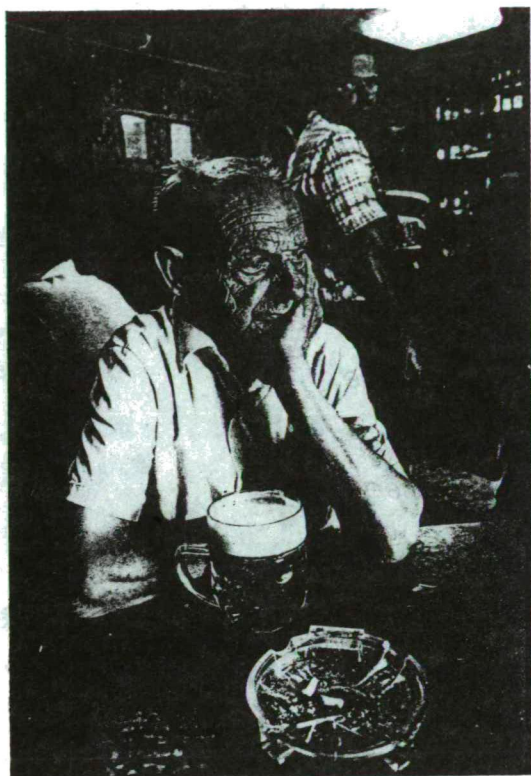
*süket zajában szédül szét az elme,
az ég aláborulhat bármikor.
Egy szart sem ér az érett férfikor,
ha így gyalázhatom magam meg benne.*

*(S a többi kor se jobb.) A bölcselet
magába fúlt: a tézis, antitézis
ma annyi már, hogy több nem is lehet.*

*Remélt, új szintézis helyett protézis,
gyomorfekély, légszomj és rossz szonett.
Költő és bölcselő lettem hát én is.*

Este

*Nincs még késő, fél tizenegy van. Ágyam alatt egy
barna banánhéj fonnyad, épp odalátok. A lábam
zsibbad a lótuszülésben, lusta vagyok kicserélni;
tévé szól valahol, napi hírek (ilyenkor is folynak
még a harcok); fél cigaretta ég a kezemben.
Alszanak már a fiúk, csak néha köhögnek a füsttől.
Itt a karácsony.*

Jandó Péter